

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

- Francoski organi niso vedno sporočili podatkov, določenih v členu 18(1) Uredbe št. 2847/93, za leti 1999 in 2000. Nadalje, so bili za poznejša leta ti podatki sporočeni z zamudo.
- Francoski organi niso sporočili podatkov, določenih v členu 19(i) Uredbe št. 2847/93, za leta 1999, 2000, 2001 in 2002. Ti podatki tudi niso bili sporočeni za poznejša leta.

(¹) Uredba Sveta EGS št. 2847/93 z dne 12. oktobra 1993 o oblikovanju nadzornega sistema na področju skupne ribiške politike (UL L 261, 20.10.1993, str. 1).

Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Helenski republiki, vložena dne 22. aprila 2005

(Zadeva C-182/05)

(2005/C 155/17)

(Jezik postopka: grščina)

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopata Maria Patakia, svetovalka v pravni službi Komisije in Bernhard Schima, član pravne službe Komisije, z naslovom za vročanje v Luxembourg, je dne 22. aprila 2005 na Sodišče Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Helenski republiki.

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj:

- ugotovi, da Helenska republika s tem, da ni zagotovila, da Dimosia Epicheirisi Ilektrismou objavi ločene letne računovodske izkaze za svoji dejavnosti pridobivanja lignita in proizvodnjo električne energije, ni izpolnila obveznosti iz člena 14 Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 96/92/ES z dne 19. decembra 1996 o skupnih pravilih notranjega trga z električno energijo (UL 1997, L 27, str. 20) (¹),
- Helenski republiki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

1. Po prejemu pritožbe in na podlagi podatkov, ki jih je Grčija posredovala (različni dopisi Ministrstva za razvoj in regulativnega organa za energetiko) glede zahteve po objavi ločenih računovodskih izkazov za vertikalno integrirano družbo „Dimosia Epicheirisi Ilektrismou“ (DEI), v skladu s členom 14 Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 96/92/ES z dne 19. decembra 1996 o skupnih pravilih notranjega trga z električno energijo, je Komisija ocenila, da Helenska republika ni izpolnila obveznosti iz tega člena.
2. Komisija ocenjuje, da objava skupnih računovodskih izkazov za dejavnosti proizvodnje električne energije in pridobivanje lignita s strani DEI in dejstvo, da ti dejavnosti nista ločeni, pomeni kršitev obveznosti iz člena 14(3) direktive 96/92/ES.
3. Po mnenju Komisije se mora, kljub notranjem sistemu računovodstva DEI v katerem je, kot je to zahtevano, dejavnost pridobivanja lignita ločena od dejavnosti proizvodnje električne energije, zadevna ločitev ravno tako odražati v objavljenih računovodskih izkazih DEI. Komisija poudarja, da ukrepi helenskih organov do danes niso omogočili, da bi se dosegel zahtevani cilj. Predložitev podatkov glede ločenih računovodskih izkazov regulativnemu organu pa ne zadošča za izpolnitev obveznosti objave.

(¹) UL L 27, 30.1.1997, str. 20.

Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Portugalski republiki, vložena dne 28. aprila 2005

(Zadeva C-191/05)

(2005/C 155/18)

(Jezik postopka: portugalsčina)

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopata Michel van Beck in António Caeiros, zastopnika, z naslovom za vročanje v Luxembourg, je dne 28. aprila 2005 na Sodišču Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Portugalski republiki.

Tožea stranka Sodišču predlaga, naj:

1. ugotovi, da Portugalska republika s tem, da je spremenila razmejitve posebnega območja varstva (POV) „Moura, Mourão in Barrancos“, pri čemer je izključila gnezdišča prosto živečih ptic, katerih varstvo je upravičevalo izbiro tega POV, ni izpolnila obveznosti iz člena 4(1) Direktive Sveta 79/409/EGS z dne 2. aprila 1979 o ohranjanju prosto živečih ptic⁽¹⁾;
2. Portugalski republiki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

1. Posebno območje varstva Moura, Mourão in Barrancos je portugalska vlada ustanovila dne 23. septembra 1999 z Decreto-Lei št. 384-B/99 z dne 23. septembra 1999. Meje tega posebnega območja varstva določa Priloga XXIV omenjenega Decreto-Lei.
2. Iz podatkov, ki so jih predložili portugalski organi, izhaja, da sprememba razmejitve posebnega območja varstva (POV) Moura, Mourão in Barrancos z Decreto-Lei št. 141/2000 z dne 20. maja 2000 nima nobene znanstvene podlage. Iz sodne prakse Sodišča pa izhaja, da je izključitev vrste, katere nujnost varstva je bila ugotovljena, mogoča le iz znanstvenih razlogov.

⁽¹⁾ UL L 103, str. 1.

Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Velikem vojvodstvu Luksemburg, vložena dne 29. aprila 2005

(Zadeva C-193/05)

(2005/C 155/19)

(Jezik postopka: francoščina)

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopata D. Maidani, zastopnica, in H. Støvlbæk, zastopnik, z naslovom za vročanje v Luxembourg, je dne 29. aprila 2005 na Sodišču Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Velikem vojvodstvu Luksemburg.

Komisija Evropskih skupnosti Sodišču predlaga, naj:

1. ugotovi, da Veliko vojvodstvo Luksemburg s tem, da za nastanitev pod poklicnim nazivom iz matične države članice ohranja v veljavi zahteve o poznavanju jezika, prepoved opravljanja dejavnosti domiciliata in obveznost vsakoletne predložitve potrdila matične države članice, ni izpolnilo obveznosti iz Direktive Evropskega parlamenta in Sveta

98/5/ES z dne 16. februarja 1998 za olajšanje trajnega opravljanja poklica odvetnika v drugi državi članici kakor tisti, v kateri je bila kvalifikacija pridobljena⁽¹⁾, zlasti iz njenih členov 2, 3 in 5;

2. Velikem vojvodstvu Luksemburg naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Uvedba jezikovnega preverjanja pred vpisom evropskega odvetnika v imenik odvetnikov je v nasprotju s splošnim ciljem direktive, ki je olajšanje trajnega opravljanja poklica odvetnika v drugi državi članici kakor tisti, v kateri je bila kvalifikacija pridobljena in krši predvsem člen 3(2) te direktive, ki določa, da država članica gostiteljica registrira odvetnika izključno na podlagi predloženega „potrdila, ki dokazuje njegovo registracijo pri pristojnem organu v matični državi članici“.

Prepoved opravljanja dejavnosti domiciliata je v nasprotju s členom 5(1), ki določa, da evropski odvetnik „opravlja enake poklicne dejavnosti kakor odvetnik, ki opravlja poklic pod ustreznim poklicnim nazivom v rabi v državi članici gostiteljici“.

V odgovor na obrazloženo mnenje je luksemburška vlada izjavila, da je vzela na znanje stališče Komisije, da je glede na določbe direktive zahteva po vsakoletni predložitvi potrdila o registraciji pri pristojnih organih matične države članice neupravičena upravna obremenitev.

Komisija ugotavlja, da je obveznost, ki je v nasprotju z določbami direktive iz razlogov, ki so navedeni v obrazloženem mnenju, še vedno zapisana v zakonu z dne 13. novembra 2002, ki določa prenos Direktive 98/5 v luksemburško pravo.

⁽¹⁾ UL L 77, 14.03.1998, str. 36.

Izbris zadeve C-47/04⁽¹⁾

(2005/C 155/20)

(Jezik postopka: francoščina)

S sklepom z dne 14. februarja 2005 je predsednik Sodišča Evropskih skupnosti odredil izbris zadeve pod opr. št. C-47/04: Komisija Evropskih skupnosti proti Francoski republiki.

⁽¹⁾ UL C 71, 20.3.2004.